

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ — ECONOMICA — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural în an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 1343 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnave 24b, 27

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnave 27

Mentalitatea sovietică

de DAN ALECU

Rusia a fost despărțită întotdeauna de restul omenirii de câteva elemente peste cari puterea omenească aproape că nu poate trece. În general aceste elemente ar fi:

Spațiul vast și rece care este șezat poporul și care-l izolează complet, ca într-o închisură de gheață. Oas încoțor s'ar îndrepta omul și oricât ar merge, tot în Rusia se găsește și tot cu nefericite întinderi în față. Această uriașă stare a influențat asupra spiritului și a condus la acele realizări halzoi: case mari, străzi mari, biserici mari, statui mari — într'un cuvânt tot ce e rusesc se face pe forme mari.

Căile ferate sunt mai largi decât cele din restul omenirii, stațiile sunt la 20-25 km. una de alta.

Alfabetul special care interzice culturii universale — scrisă cu litere latine — să pătrundă prin spațiile rusești.

Noroii care oprește în loc circulația luni întregi pe an. E gros, e elcios, e alunecos — roțile mașinii, la cea mai mică mișcare răstoarnă brazde adânci de noroi, cari se întorc grase pe o parte, iar mașina alunecă pe pătura impermeabilă care rămâne, întocmai ca pe polei. Căruțele nici ele nu pot merge mult, pentru că ajung să cadă caii de oboseală. Viața centrelor de populație pierde legătura între ele, pierzându-se legătura chiar în interiorul rusiei. Șosele nu sunt.

Astfel poporul rus rămâne izolat de viața comună a omenirii, în care nici un procedeu și nici o formulă socială nu-l poate integra, decât dacă, prin imposibil, ar fi în întregime transplantat altundeva. Traiește singur, izolat între morile lui de vânt și de vânturile stepii, nu înțelege și nu poate avea altă viață decât aceea restrânsă, ghemuită într'un singur sat, la care spațiul, alfabetul și noroiul îl obligă.

Pe această realitate caracteristică Rusiei, Sovietele au întemeiat mentalitatea nouă a tineretului. Despărțit de omenire, tineretul rus a crescut sub apăsarea spațiilor cu foarte curioasă cunoștințe despre viață. Ele merg până acolo că nu poate fi convins nimănui, că sunt magazine unde poți cumpăra orice pentru îmbrăcăminte și dacă nu-ți place te poți duce în altă parte, că pentru asta nu ai nevoie de bon, nici de coadă; că învățământul primar și grădina de copii e fără plată (în Rusia se plătesc 400 ruble); că ușile la case se fac cu cheia (la sate și orașe, în U. R. S. S. nici o ușă n'are cheie); că, ceea ce este mai grav, viața omenirii și abuciumul public se oprește la pragul casei fiecăruia, acolo, înăuntru, fiind ușa ei și familia lui, într'un repaun și o izolare odihnită și creatoare (viața în casele Rusiei e comună).

Sovietele au făcut însă altceva și mai grav. Ele au adăugat în fiecare din republicile cari compun uniunea, să se învețe în limba națională, dar au impus alfabetul slav. În același timp au interzis orice publicație cu litere latine. Astfel cultura omenirii a fost violent oprită la granițe, nici unul din cele o sută și optzeci de milioane de cetățeni nepunând trece — cel puțin cu fuza ochilor pe o pagină de carte — dincolo de ceea ce e proaspăt și sovietic, în emoționanta realizare, care e patrimoniul etero de civilizație al lumii. Pentru tineretul rus — viața, cultura și știința, arta, sunt numai cele sovietice, numai atât cât sovietele admit.

Am vorbit cu studenți, cu profesori, cu ingineri: nici unul nu putea să înțeleagă o singură literă latină, deși toate realizările cele mai înalte ale spiritului omenească sunt scrise cu aceste litere. Niciare cunoaște din specialitatea lui numai porția pe care i-au servit-o sovietele: cu alfabetul slav, marile cărți publicate de tot ceea ce a avut omenirea mai înțelept nefiindu-le accesibile. Cultura sovietică ia, în acest mod, forma pe care guvernul o dorește și creează spirit și mentalitate specială, singulară, izolată de restul omenirii.

Suntem obișnuiți să știm că în China bărbații poartă fuste și femeile pantaioni — că în Japonia în momente de durere, în entuziasm sau de mare emoție națională, bărbații de seamă își taie pântecul (harakiri) cu un cuțit pe care îl

continuare în pag. 3-a

Prima șezătoare religioasă a Căminului cultural orășenesc

Duminică, după biserică, s'a ținut în sala cinematografului DACIA, prima șezătoare religioasă a Căminului cultural orășenesc.

Șezătoarea a fost deschisă de d-l prof. Gr. Salceanu, care a anunțat că se vor ține mai multe șezători cu caracter religios, după care vor urma șezători cu caracter literar și filozofic.

P. S. Episcop Eugen Lăiu a rostit apoi o cuvântare introductivă, în care a vorbit despre rolul și folosul conferințelor, binecuvântând activitatea Căminului cultural.

A urmat conferința preotului Gr. Păslaru, care a vorbit despre minuni.

La urmă, d-l Gr. Salceanu a citit din Poemul Creației, noua d-sale operă.

Tânărul Dragoș Alexandrescu a cântat la orgă din oratoriul de Sebastian Bach și o compoziție originală.

CHESTIA ZILEI

Cum mi-e Londra

Rusia este atât de întinsă și șezările omeniești în cele mai multe dintre regiunile ei sunt atât de rare, încât cu greu s'ar putea avea o hartă a ei, într'un format care să reprezinte această parte a lumii (nu-i putem zice țară, fiindcă țară în înțeles european, este ceva ce Rusia, mai ales cea de astăzi, nu poate fi) în o scară ce-ar da posibilitatea arătării tuturor acestor așezări.

De asemenea, întinderea ei, departările mari de la o regiune la alta, ca și alte felurite cauze de ordin politic, istoric etc. au prilejuit ca să se afle, în regiuni deosebite, localități cu același nume.

De aceea, adăugându-se la acestea unei și stilul laconic al comunicatorilor — a fost foarte greu pentru marele public să urmărească, pas cu pas, în cele mai mici amănunțimi, merul războiului din răsărit.

Fiind așa, comunicatele oficiale de la Moscova, ca și emisiunile de Radio dela Londra își pot permite să vorbească despre recuceriri de localități, pe cari, oricât le-am căuta pe hărți, nu le putem afla.

În privința aceasta, confratele timșorean „BIRUNȚA” denunță cu multă dreptate, procedeul uzitat în special de postul de radio Londra în jurnalet sale pentru strălățate. Bunăoară, Moscova anunță că armatele sovietice au ocupat sau au recapat câteva localități, dându-le și numele: X, Y, Z! (Se întâmplă uneori ca faptul să fi fost adevărat, pentru că între timp sovieticii perduseră localitățile X, Y, Z.) Firește, nu întotdeauna localitățile X, Y, și Z, sunt orașe, de cele mai multe ori ele fiind sate.

Ce face postul de radio de la Londra?

El anunță triumfal: armatele sovietice au cucerit numeroase localități, între cari și importante centre industriale strategice X, Y, Z.

Pentru cei mai simpli dintre ascultători, lucrul e precis: sovieticii au cucerit trei sau mai multe orașe!

Iar cei cari au în față o hartă, se ostenește căutând aceste importante centre industriale și strategice.

Acum, când Rușii se retrag, procedeul se schimbă: ei nu mai pierd importante centre industriale și strategice ci neînsemnate sate x, y, z.

Socotim că iucerile sunt lămurite.

De altfel, constanțenii își amintesc că în vara anului 1941, după postul de radio Londra, orașul Constanța ar fi fost făcut praf și scrum...

Totuși, mai sunt oameni cari te pisează cu ce-a spus radio Londra!...

QUIDAM

CARTA POȘTALĂ

Don' Director jurnal.

Cine n'ar uzit mosupirlak care ai pacul ala Cercel, care Inglez Vizir estem la 'omet Inonu Ependi al nostru'. Aza un mosupirlak Alah pazestem tot lumr și Musulman al nostru.

Cercel esta cogeaman șorolosi estem. Cercel ichiana la el, ama la el aga un pel inci estem, cure stiringem, stiringem gal omenilo, pana pleznestem Aman pezoenk!...

Izmet Ependi ai seles traba asta: Ai pacul la Cercel seleam oleakim, ai tirimes la el plimbar și tot lume maslovit estem.

Rugam iscrizi asta jurnal.

Musulminu.

SARĂ CIZMELĂ MFMETAA

Dr. Valeriu Branisce

de ST. VLĂDESCU

Președintele Federației Naționale a Presii din Provincie

Organizațiile profesionale ale ziaristilor din întreaga țară, vor comemora 15 ani dela moartea dr. Valeriu Branisce, care își doborâse somnul veșniciei, liniștit în cimitirul istoric al Lugojului, cu sufletul pe deplin împacat că și-a făcut întreaga datorie față de nație, pe care a slujit-o cu sfințenie și neclintita credință, mai bine de patruzeci de ani.

Românii din Ardeal și Banat, cari au trăit în vremea când agențiile de speculare a sentimentului public prin corupțiune și degradare morală, țineau cu tot dinadinsul să desăvârșească opera de de-naționalizare, n'au avut un mai bun îndrumător și un mai aprig susținător al limbii și credinței străbune, decât pe ziaristul dr. Valeriu Branisce.

Pregătit pentru învățământ, cu diploma de doctor în filosofie, obținută în anul 1891, la Universitatea din Viena, este numit profesor la liceul din Brașov, unde pe lângă preocupările sale didactice, începe să scrie la ziarul „Tribuna” din Sibiu, iar prin articolele sale documentate, închinare problemelor ce interesau deopotrivă toate naționalitățile din Transilvania, el se face cunoscut și astfel invitat să intre ca redactor întreg la acel ziar, până-și este retras și se dedică frumoașei misiuni pentru care era chemat.

În anul 1893, Alexandru Mocioni, face să apară în Timișoara, ziarul cotidian „Dreptatea” și cum numele lui Valeriu Branisce străbătuse pretutindeni prin scrisul său cuminte și înțeles — îi încredințează conducerea ziarului, care devine port-drapelul românismului de peste munți.

Mărturiile din articolul său program, au avut o puternică înrăurire asupra cercurilor directoriale ale Guvernului de atunci, fiindcă numai așa se explica faptul că, mai târziu, după o serie de articole scrise indispuând aceleși cercuri, a fost dat în judecată și condamnat de către Curtea cu Juri, din Timișoara, la doi ani și cinci mii de fiorini, pedeapsă care a și ispășit-o în anul 1895, în temnița umedă de la Vaș.

O scenă impresionantă și care

a intrat în istoria luptelor de afirmare a sfinței noastre credințe, s'a petrecut în ziua procesului de presă, ce i s'a întinat lui Valeriu Branisce.

După îndeplinirea tuturor formalităților, președintele adresându-se inculpatului cu întrebarea dacă știe pentru ce a fost dat în judecată, Valeriu Branisce, răspunzând în limba română, subliniază că a studiat dosarul și în fața Curții cu Juri, își ia întreaga răspundere pentru articolele incriminate.

continuare în pag. 3-a

Din snopul gândurilor

Cântecul

Are un trecut impresionant în istoria sbuciumată a poporului nostru. El era pristenul nedespărțit al suferințelor noastre, camarad în vitorul luptelor noastre. În special dolna — acest gen al cântecului în forma lui antică în muzica mondială — s'a imprimat atât de mult cu sufletul poporului nostru, încât un se simt — și întotdeauna — ne despartim. Fiindcă el s'a născut odată cu noi, s'a bucurat și a plâns întotdeauna cu noi.

Prin cântec gândurile se strâng și comenzi! El este dată mai multă ascultare. Prin cântec omul devine mai bun, fapta lui mai nobilă, gândul lui mai senin.

De căi, trist, cântecul îți presară mângâiere peste amărăciuni; de căi vesel cântecul te îmbracă de fărâncut de-a trăi de urziti ne cineva și te îndeamnă la pace, tar de cumva cazi în darul de a lăbi, cântecul îți urie prin casa aorinsă a inimii, te face să plângi!

Românul a cântat întotdeauna. Și când a fost asurbit și când trăia în libertate, în minunaia grădina a țării noastre bipejmăltă cu ziduri vechi din piatră, ne care înainteașii noștri o fl-neau păzind-o cu armele, cu furcile sau cu pisotivile.

Este frumos când se cântă vreo dolna, vreo ardeleană sau vreo mareș. Și mai cu osebire când în aceste cântec freamătă dorința de mai bine pentru țară și pământul nostru, pentru neamul acesta bântuit de aspre vremuri pentru dreptatea lui.

VASILE OPROVICIU

Pagina Municipală

Prestația în Municipiul Constanța

Se aduce la cunoștință că perioadele reglementate pentru executarea prestației în natură au trecut și nu mai e posibil ca până la încheierea exercițiului în curs (31 Martie 1943) să se mai facă lucrări cu prestația în natură. Pentru a pune pe toți cetățenii acestui Municipiu în condițiuni de egalitate, Primăria Municipiului Constanța, în urma ordinului Ministerului Afacerilor Interne No. 115.001/943, a dispus plata ei în bani.

Ca ultim termen pentru achitarea de bună voie a taxei de prestație fără sancțiuni, se acordă tuturor locuitorilor, bărbați, ai Municipiului între 21 și 60 ani impliniți data de 1 Martie 1943.

Deasemenea se aduce la cunoștință tuturor șefilor de autorități publice, întreprinderi publice, regi publice autonome, instituții semi-etatizate, ca și tuturor societăților comerciale din localitate că, în conformitate cu ordinul de mai sus, sunt obligați să rețină tuturor salariaților în subordine dela instituțiile sau societățile lor, până la 1 Martie a. c., suma datorată drept taxă de prestație în conformitate cu dispozițiunile ordonanței acelei primării No. 17557/942, sumă pe care o vor vărsa la Percepția Comunală, însoțită de un tablou nominal ce va cuprinde: numele și pronumele salariatului, funcțiunea sau profesia, strada și numărul și etatea fiecăruia.

Aceiași obligație o au și patronii de magazine de orice fel, ce au salariați cu lecții lunare fixe, sau sunt plătiți în comision, idem domnii antreprenori de orice fel.

O singură excepție se face dela această obligație pentru cei apți de plata taxei prestației și anume în favoarea celor cari au fost mobilizați cel puțin trei luni de zile, într-o unitate operativă la Est de Nisuru în anul bugetar 1942/943.

Toți aceștia vor fi îngăduiți să plătească taxa de prestație în cursul exercițiului 1943/44.

În nici un caz nu vor beneficia de această excepție contribuabilii cu stare materială.

În baza legii administrative și a ordinelor în vigoare, trimise de Ministerul Afacerilor Interne, toți locuitorii Municipiului cuprinși între vârsta de 21—60 ani impliniți, precum și șefii de autorități publice, conducători de întreprinderi comerciale și industriale, comercianți și antreprenori de orice fel, cari nu vor plăti sau nu vor reține taxa de prestație până la data de 1 Martie a. c., salariaților sau angajaților lor, vor suferi pe lângă sancțiunile prevăzute de art. 50, 167 din legea administrativă, art. 579 combinat cu art. 24 din Codul Penal, și majorarea datoriei cu 50%.

Pentru executarea prestației pe exercițiul 1943/44, toți locuitorii de sex masculin ai

Municipiului Constanța între 21—60 ani impliniți, sunt obligați să se prezinte pentru a fi înscrși la biroul de Constatare al Primăriei până la 20 Februarie 1943, contrar vor fi dați în debit cu sumele prevăzute de art. 3 din ordonanța Primăriei No. 2136/943, majorate cu 50%.

Șefii de autorități publice, regi publice autonome, instituții semi-etatizate, întreprinderi comerciale și industriale, precum și toți patronii de magazine de orice fel, au obligațiunea a înainta Primăriei Municipiului un tablou de tot personalul în subordine, ce intră în cadrul sus amintitei ordonanțe, care va cuprinde numele și pronumele prestativului, strada și numărul, vârsta, modul de executare al prestației (în natură sau răscom-părată în bani) și date referitoare la eventualele scutiri precum și actele ce se înaintază în acest scop.

Semănături în raza municipiului

În toamna anului 1942 s'au făcut în raza municipiului Constanța următoarele semănături: Grâu, 556 ha., secară 4 ha., orz 25 ha.

S'au făcut și 2404 ha. ogoare pentru primăvară.

Conform planului de cultură urincasă a fi însămânțate în primăvara aceasta următoarele: 700 ha. orz, 500 ha. ovăz, 70 ha. mei, 500 ha. porumb, 160 ha. fasole, 200 ha. mazare, 200 ha. linte, 340 ha. cartofi, 40 ha. ceapă, 230 ha. in, 200 ha. floarea soarelui, 14 ha. muștar și 25 ha. cânepă.

De ce miroase pâinea

Primăria municipiului face cunoscut că mirosul neplăcut pe care-l are pâinea în ultimele zile se datorește faptului că s'a pus în consumație făină provenită dintr'un vagon de orz care avea acest miros. Cum această făină este pe punctul de a se termina, pâinea va fi peste câteva zile fără acest miros.

Aprovizionarea cu grâu a Municipiului

Cu toată situația suficient de grea, Municipiul a reușit să asigure până astăzi alimentarea cu pâine a populației, căutând să obțină din vreme cantitățile de grâu și orz necesare pentru aceasta.

Din vechile aprobări obținute, municipiul mai are de primit 18 vagoane de grâu din Transnistria și 27 vagoane de grâu din județul Ialomița. După cum am anunțat, în ultimul timp s'a obținut aprobarea pentru ducerea a 62 vagoane de grâu din jud. Orhei (Basarabia).

Dacă se intră în posesia tuturor acestor cantități, aprovizionarea cu făină de grâu va fi asigurată până la 15 Iulie 1943, data la care se contază pe noua recoltă.

În ce privește orzul, până acum s'au obținut 60 vagoane și mai sunt necesare încă 80 de vagoane.

Noul regim al pâinii

Începând de la 10 Februarie a. c. brutăriele din municipiul Constanța vor prepara pâine cu următorul amestec: 45 la sută grâu, 45 la sută orz și 10 la sută fasole.

Începând din aceeași zi, pâinea se va vinde cu 16 lei, în greutatea de până acum.

Situația zarzavaturilor și a diferitelor alimente

În prezent, orașul dispune de următoarele cantități de zarzavaturi și diferite alimente: 55800 kgr. cartofi, 12750 kgr. ceapă, 23750 kgr. jansole, 7600 kgr. rădăcini (morecovi etc.), 670 kgr. varză dulce, 10910 kgr. păte sărat, 5544 kgr. marmeladă etc.

Aceste cantități se află în piețele și halele orașului. În ele nu se scootesc rezervele aflătoare încă pe la grădinile din jurul municipiului.

Doză nopți și o zi pe Marea furtunoasă

Voiaj de 33 de ore la bordul unui remorcher

Funcționile, într'un război pe mare, sunt multiple și ele se resfrâng într'o egală măsură atât asupra navelor de luptă proprie zine, cât și asupra celor de comerț. În clipele de față își găsesc rosturi definite până și cele mai neluate ambarcațiuni. Dacă ele nu pot lua parte efectivă la o bătălie navală, fac în schimb serviciu de reală importanță pentru ducerea luptei.

Iată cum au fost vrednice de însemnătate eforturile supraomenești ale unui mănușchi de marinari dela bordul unuia dintre remorcherelle românești de la mare.

Necesități de război cereau a ducerea făinată dintr'un port de război a unui elevator pentru încărcatul cerealelor.

Construcția acestor elatoare, cari în limbajul marinăresc se numesc vase moarte, fiindcă nu sunt în stare să se miște singure este impropietă pentru o călătorie pe mare și în cazul de față transportul pe mare al elevatorului trebuia făcut neapărat.

În timp de război, un ordin nu se discută și nici nu suferă amânări. Disciplina marinărescă nu cunoaște în vocabularul ei omănoarea. Pentru marinari, amânarea este sinonimă cu frica, iar teama și marinarul nu se tolănesc nici odată!

Și astfel, într'o noapte, remorcherul românesc sub comanda aspirantului C. Beiu, a eșt în marea care da vădită semnă că va fi rasculată de o furtună puternică, a vând la remorcă un adevărat colos: elevatorul. În noaptea, suprastructura bizară a elevatorului părea mai curând o arătare apocaliptică. Așdama ca o furnică în luptă cu cogemitele spicul de grâu, remorcherul nostru se opoțea din greu, răbucind din toți răunchii și se trudea să-și mențină prova pe linia călătoriei.

Măsea care se monta din clipă în clipă, cu valuri gata să tragă în atunduri remorcherul, făcea ca misiunea să se desfășoare în condițiuni extrem de anevoioase. După 10 ore, abia se parcurseră câteva mile.

Furtuna creștea mereu în intensitate.

Vântul se opoțea cu putere în schelăria de fier și instalapile de pe puntea elevatorului.

O simfonie sinistră prinsese avou orizontul în încălceală unor strune orzate.

Remorcherul își pierduse se

Se distribuie zahărul pe Ianuarie și Februarie

Începând dela data de 10 Februarie a. c. se va distribui zahărul la populație, cotele pe lunile Ianuarie și Februarie 1943, câte 500 gr. de fiecare persoană pe lună (pe două luni) 1 kgr., pe baza bonului No. 1, din cartela, iar pentru evrei câte 100 grame pe lună, pe două luni 200 grame.

Prețul zahărului tos este de lei 134 kgr. iar cubic 140 kgr.

Zahărul rămas nedistribuit pe baza bonului No. 6 se va vinde tot pe baza bonului No. 7 justificându-se odată cu cota primită pentru distribuția bonului No. 7.

Această distribuție se va face numai pe baza inscrierilor în registrul fiecărui magazin.

Distribuția se va face până în ziua de 20 Februarie a. c., urmând ca bonurile să fie depuse cel mai târziu în ziua de 22 Februarie.

Comercianții băcani sunt obligați să afișeze în vitrine pe coli de hârtie de dimensiuni 34/40 cu litere mari data când începe distribuția, prețul pe kgr. bonul pe baza căruia se face această distribuție, și data când încetează distribuția.

Comercianții cari nu vor respecta în totul aceste restricțiuni vor fi sancționați conf. D. L. Nr. 1215/941, cu modificările ulterioare.

morcherului este ud leacă și apa a avut tot timpul să pătrundă în oaze. Nimeni nu se sinchisește de ei, de sănătatea lui Principalul este ducerea misiunii la bun sfârșit.

E drept, o țigare, fiindcă de mâncare nu mai poate fi vorba, ar fi fost nimerită la asemenea vremuri de necaz, dar când n'o ai, te mulțumești cu gustul pe care și-l procură amintirea. Chibritele nu mai scapără, brichetele nu mai iau foc, iar tutunul și țigaretile de prin buzunare au fost de mult transformate de apă într'o pastă cu gust leptic...

Și apa, după 33 ore de trudă continuă, de jos cu moartea, remorcherul trăgând după el acea matahală, a ajuns cu bine la destinație.

I-au trebuit 23 ore, pentruca în două nopți și o zi de groază, pe o mare de infern, să acopere un drum, pe care în vreme normală l-ar fi făcut în opt ore. Dar ce conținea această rită de energie, când ținta a fost atinsă! Nu există marinar care în viața lui de navigator, să nu fi avut de laice cu năstrucniția mărilor, dar mai ales a Mării Negre, recunoscută prin furia ei nelătecută. Deaceia i se spune și "năgră", fiindcă este rea, neîntătoare.

Cei două marinari dela bordul remorcherului românesc n'au avut nici timpul să se de morțască de frigul pătrons în mădolare, când elevatorul ca e le dăduse atât de lucru intrase în funcțiune la încărcatul unui vagon cu cereale destinate nevoilor trupelor aliate de pe frontul din răsărit.

Au stat atunci lângul, necazul și osteneala trudei lor de 33 ore neîntrerupte.

Mulțumirea misiunii executate este ceva înțeles, numai de cel care a dus o la capăt.

ION LUMEZIANU

Certificat

Noi, Primarul orașului Comrat, jud. Tighina, văzând cererea înregistrată sub Nr. 7542/1942 și buletinele pentru nașcuți pe anul 1922.

Având în vedere că registrele de stare civilă a acestui oraș sunt distruse de bolșevici.

CERTIFICĂM:

Domnul Dumitru Tucan, s'a născut în acest oraș, la 25 Octombrie 1922, buletin Nr. 556/1922.

Drept care s'a eliberat prezentul certificat.

Primar, Indescifabil

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Ene E. Ion, strada Durostor No. 105, îl declar nul.

Lumea ta

Inexacta „veste” că aş fi morit pe front, prinsă din cel mai condamnat şi de neiertabil zvon, reuşise să răspândească în cuibul familiei mele şi în cercul prietenilor mei o atmosferă de mormânt.

Iată, privit aşa — dacă e adevărat sau nu că am venit acasă — la un moment dai aveam impresia că vorbesc din „amintirile” lui Dostoievski sau că recitez un pasaj din Pirandello, în care de dublarea personalităţii devenea tipică, dacă prezenţa mea n'ar fi fost certă şi reală.

Sunt însă întâmplări explicabile prin stările de război şi care pot stârni totuşi efecte uneori destul de ciudate.

Ele pot avea, de pildă, puterea să demască pe omul vulgar ce ascunde în el lăşitatea şi ipocrizia — după cum va căpăta, în acelaşi timp, valoarea de a constitui un sentiment puternic de devotament, prietenie sau lărie de caracter.

Fiindcă, voluptatea care te-a considerat pierdut — să zicem — înainte de vreme, ca printr'un real fenomen de metempsihoză, îţi pune în faţă un colţ din lumea ta, rece şi goală, desbrăcată de haina minciunilor convenţionale. Că zăăănd masca, poţi să rămâi încremănit de caricatura ce vezi înaintea ochilor.

Te uiţi bine că lumea ta s'a schimbat. Persoane care nu ţi-au cerut niciodată nimic, te-au urmărit şi te privesc azi cu dragostea lor curată. Le-a preocupat voluntar grija de tine şi de casa ta. Nu penitrucă ar fi avut faţă de tine o

afecţiune specială. Căuza sfântă însă pentru care te-ai dus să lupţi, a trăit-o omul în scîlfetul lui, mişcat de un adânc simţ al datoriei.

Oamenii de care nu te leaga decât sentimentul românismului, şi-au purtat grija de frate. Prieteni şi camarazi pe cari a mişcat dorul de tine.

În schimb, atăţia şi atăţia cari te-au minţit, cari te-au părăsit, fugind ca dracul de tămâie. Cări parcă abia au aşteptat să pieci. Şi pentru ce? că doar cauza pentru care ai piecat nu e a ta ci a noastră. Figuri vulgare, străine de tot ce se petrece azi în jurul lor.

Suflete pipernicite, robi ai propriului interes, cari n'au nici un bob de chemare sfântă în ei.

Iată o idee despre lumea ta care, în definitiv, se reduce şi ea cam la cât se întind cunoştinţele şi relaţiile tale.

Cât priveşte noţiunea de *bine, prieten*, este şi ea tot atât de relativă ca şi interesul cu care se deapănă micul univers al fiecăruia dintre noi.

Ştiu, e bine să nu ai nici odată curiozitatea să afli cum te priveşte alţii în urma ta.

Dar e tot aşa de bine ca atunci când ţi-ai descoperit ipocrizia, să l'îi minci. Ca să ne cunoaştem şi să ne judecăm la lumina faptelor. Fiindcă se poate să vie ziua când oamenii se vor număra odată pe nume şi se vor alege între ei ca graul de neghină.

Cel puţin pentru lumea ta.

ANGHEL CHIRU

Infăptuirii fasciste

Academia feminină din Orvieto

Orvieto, oraş al liniştii, drag poezilor, artiştilor şi visătorilor trecutului! Orvieto, tîntă a poeziei sînte sau profane, are de cîteva ani o atracţie în plus: Academia Feminină Fascistă.

Abia ajuns, desigur că prima vizită o faci Domului, clădit în epoca de aur a artei italiene. Strălucitoarea taţadă a lui Lorenzo Maiani şi frescele lui Luca Signorelli, inspirate din Divina Comedie, prevestitoare a minunei Judecării Universale ale lui Michelangelo, îţi justifică pe deplin graba. Apoi, porneşti fără nici o tîntă pe străzi, te opreşti în pieţe, în faţa palatelor, a bisericilor şi a turnurilor medievale, reevocînd vremile de mult apuse, sau gîstînd pioasa reculegere a vreunui colţisor retras. Totuşi, nu poţi părăsi oraşul, fără a fi, măcar din simplă curiozitate, să vizitezi această modernă instituţie a Regimului, răsărită chiar în centrul oraşului, printre atâtea monumente vechi şi menită să pregătească pe profesoarele de educaţie fizică din şcolile italiene.

Educaţia fizică, aşa cum e

înţeleasă astăzi în Italia, nu poate fi confundată cu umila şi de cele mai multe ori inutilă gimnastică de acum 20 de ani. Astăzi ea a devenit mai de grabă o artă, o ştiinţă chiar, avînd o însemnătate egală cu a celorlalte materii. Mai toţi şcolarii de odinioară, trebuie să păstreze o amintire nu prea plăcută despre profesorul lor de gimnastică: o persoană demnă, cu mustaş şi păr cărunt, ce se apropiu cu greu de paralele sau trapez şi care trebuia totuşi să trezească în fineri gustul şi abilitatea exerciţiilor de acest fel. Nu ştiu cum ar fi fost odată de gimnastică în şcolile de tete de pe atunci, în tot cazul, nu mi închipui ca profesorele să fi fost mai bune sau proful elevelor mai mare. A trebuit mult timp până ce educaţia fizică a fineretului s'a devină o problemă de Stat şi până să se poată forma noile serii de profesori.

Iată rolul Academiei din Orvieto, din care, în fiecare an ies noule profesoare, toate tinere, toate pregătite sufleteşte şi trupeşte pentru misiunea lor, toate capabile să explice

continuare în pag. 4 a

CRONICA FISCALA

În conformitate cu dispoziţiunile art. 15 din Legea Impozitului Excepţional 5%, întreprinderile industriale şi comerciale sunt obligate să avea vizate facturile la Administraţia Financiară respectivă sau percepţiile de circ. de constatare locale pentru anul în curs la data de 2 Ianuarie.

Întreacă sunt încă întreprinderi comerciale şi industriale care nu şi-au vizat facturile conform legii, Ministerul acordă termen pentru vizarea acestora **până la 15 Februarie a. c.**, după această dată vizarea facturilor se va face numai cu aplicarea sancţiunilor legale.

Prin art. 25 din lege, s'a acordat scutire de impozitului excepţional 5% la vânzarea cumpărarea anumitor produse printre care şi făina.

S'a înţeles prin faună, la redactarea textului la chestiune numai făina de grâu.

În consecinţă, făinurile de ovăz, orz, etc., la vânzarea lor suportă impozitul excepţional cu cota de 5% iar dacă merg la panificaţie cu cota de 4%.

Mentalitatea sovietică

continuare din pag. 1-a

prezintă prietenul cel mai bun pe o mătase imaculată — că în unele insule din Oceanul Pacific, miresele, înainte de a trece în camera nupțială, se duc la preot care are privilegiul de a le ridica fecioria — că în America, faptul de a face curte unei femei pe stradă este un delict grav, dar, în acelaşi timp, căsătoriile şi divorţurile se fac cu o uşurinţă uimitoare şi aproape fără nici o formalitate. Şi aşa mai departe. Toate acestea sunt obiceiuri, tradiţii, curiozităţi locale. Însă pe tot globul (în afară de locurile sălbatice) e aceeaşi mentalitate asupra vieţii, asupra drepturilor, asupra legăturilor dintre popoare.

La sovietici nici una din curiozităţile de mai sus nu se vede. Comuniştii sunt oameni, ca şi noi. Dar pe ei îi lesparte de tot restul omenirii o mentalitate specială, o educaţie forţat dată tineretului, o necunoştinţă totală asupra vieţii de dincolo de hotarele ţării. Nu poţi crede că în Europa sunt milioane de oameni cari nu numai că cred altfel decât toţi europenii, dar nici nu-şi pot închipui cum e viaţa europeană şi moartea.

Toată frământarea omenirii de-alungul zbuciumatei ei istorii, s'a fărâmiat la hotarele ruseşti. Dincolo este o altă viaţă, artificial creată, altă mentalitate, artificial impusă — împotriva istoriei şi tradiţiei. Acest singur fapt înspăimîntă, pentru că generaţiile tinere, cari au crescut în noua viaţă şi noua mentalitate, sunt complet străine de ritmul nostru creator. Astfel mentalitatea sovietică, înainte de a fi o curiozitate nesatisfăcătoare, este un pericol, fiindcă ea are să se impune brusc lumii prin toate mijloacele, prin orice mijloc, unei lumi aşezate milenar şi succesiv în forma de astăzi.

DAN ALECU

Pierzând stîm tîmul popu- laţiei eliberat de biroul Constanţa pe numele Aneta Vasilescu, str. Griviţei 14 bis, îl declar nul. 87

D. Valeriu Branisce

continuare din pag. 1-a

Preşedintele întreprinderii-bruse îl face cunoscut că limba oficială este limba maghiară.

Valeriu Branisce, răspunde textual: „Înţeleg că apărarea s'a fac în limba maternă, pentru că şi articolele le-am scris în limba română”.

Legăturile însă nu au ţinut scama de protestul lui Valeriu Branisce, şi el a fost osîndit.

De la Vaj, unde îşi ispăşise pedeapsa ca apărător al naţiei române, lui Valeriu Branisce i s'a interzis să se mai reintoracă la Timişoara.

Timp de un an, el nu s'a mai manifestat public, iar la 1898, a părăsit Banatul, stabilindu-se la Cernăuţi, unde, sprijinit şi îndrumat de Iancu Flondor, întemeiază ziarul „Patria”.

Înet din primele zile ale acestui ziar, articolele lui Valeriu Branisce, au nemulţumit autorităţile, mai ales că ele erau îndreptate cu o violenţă neobişnuită până atunci împotriva Guvernatorului Bucovinei, care printr-o măsură arbitrară, ordonase, ca românii din Cernăuţi, să scoată de pe casa lor naţionala, steagul cu tricolorul românesc.

Protestul dr-lui Iancu Flondor în Dieta Austriacă din Cernăuţi, ca şi comentariile din ziarul „Patria” ale dr-ului Valeriu Branisce au dat drept rezultat expulzarea acestuia din urnă, care a fost nevoit să se adăpostească la Flondoreni, unde îşi avea moşia, conducătorul partidului naţional român din Bucovina.

Revenit în Banat la 1901, la Lugoj, în inima românismului, cetatea sferinţelor noastre dintăiu şi a victoriei din urmă, după îndemnul prietenului sau Coriolan Brediceanu, îndrumătorul politic al românilor de peste munţi, de Valeriu Branisce face să apară ziarul pe care l-a intitulat aşa de sugestiv: „Orapelul”, ziar care a apărut neîntrerupt până la 1920.

Pagicle din istoria zbuciumată a fraţilor noştri de dincoale de Porţile de Fier ale Orşovei, subliniază cu legitimă mîndrie articolele din acel ziar închinat menţinerii limbii, credinţei şi naţionalităţii române.

În coloanele „Orapelului”, cărturarul, ţăranul şi muncitorul, îşi spuneau păsul lor, în măsura posibilităţilor de atunci, iar ziarul care avea un program de lucru şi realizari, era îmbrăţisat şi susţinut pentru seriozitatea şi exactitatea ştirilor ce vedeau lumina tiparului.

Banatul, patria corurilor şi a fanfarelor, unde domnia şi căntecul românesc amufliseră, avea în schimb serisul cuminţe şi înţeles al lui Valeriu Branisce, care prin lumina miştii şi căldura patriotismului, inviara toate energiile creatoare, îndemnându-le la munca constructivă.

Prin învaltoarea luptelor de afirmare a românismului, Valeriu Branisce, înţelegînd să nu cedeze poziţiunile câştigate în folosul naţiei, încrucisează spada cavalereste cu adversarii săi, până când într-o zi a fost iar condamnat la 7 luni temniţă grea, pedeapsă pe care o ispăşise de astădată în Seşhediu.

După întregirea patrimoniului nostru naţional, Valeriu Branisce este chemat ca ministru al cultelor şi instrucţiunii publice în Consiliul Dirigent, lucrînd cu multa pasiune şi entuziasm, la organizarea învăţămîntului secundar din Ardeal şi Banat, înfiinţînd la Cluj, universitatea românească.

Luptător neînfricat, el a cunoscut biruinţa, pentru că Valeriu Branisce a fost unul din creatorii României întregite. La 1928, ziaristul misionar

moare la Lugoj, oraşul unde şi-a petrecut cea mai frumoasă ană ai tinereţii sale.

Astăzi, cînd preotă din altar şi profesorii de pe catedrele lor, vorbesc cu admiraţie de viaţa şi opera marelui avariat şi redescoperător al unităţii noastre naţionale, presa românească şi simţitorii ei se gîndesc cu evlavie la trecutul de muncă, de luptă şi de nesfârşite jertfe al regretatului lor camarad care a bine-meritat dela Patrie.

ST. VLADISCU

—00000—

Curtea de Apel Constanţa

Ordonanţa No. 1

1943 Februarie I

Not. Demostene Rădulescu, Preşedintele Curţii de Apel Constanţa:

Avînd în vedere sentinţa penală No. 810 din 22 Iunie 1942 a Tribunalului Constanţa S. I-a în care, în baza D. L. No. 3712 publicat în M. O. No. 201 din 7 Noiembrie 1940 îşi declină competenţa în favoarea acestei Curţi, în acţiunea publică deschisă prin Ordonanţa definitivă No. 10 din 24 Aprilie 1940 a Cabinetului de Instrucţie Trib. Caliacra, contra acuzaţilor: 1) Horia Löbel, evreu, de 39 ani, de profesie medic căpitan activ, fost cu domiciliul în oraşul Bazargic strada Regele Carol No. 23, actualmente dispărut, pentru că a pretins să fie mituit de către Rafael Toncof cu suma de 12.000 lei pentru ca să-l propună pentru clasare şi să-i dea diagnosticul de miope accentuată, obligaţie ce o avea în virtutea funcţiei sale, crimă de leare de mită prevăzută şi pedepsită de art. 251 c. p. şi 2) Haim Kohen, evreu, de 32 ani, de profesie avocat, fost cu domiciliul în oraşul Bazargic str. Neogoe Basarab No. 38, actualmente dispărut, pentru că a primit şi executat însărcinarea dată de primul inculpat de a încasa dela Rafael Toncof suma de 12.000 lei şi a-i comunica că în schimb pentru clasare, comlicitate la crimă de leare de mită, prevăzută şi pedepsită de art. 121 comb. cu 251 c. p.

Văzînd că copii de pe citata ordonanţă s-au comunicat acuzaţilor, după cum rezultă din dovezile de la dosar:

Văzînd că din examinarea actelor de procedură se constată că în prezent acuzaţii sunt dispăruţi:

În baza dispoziţiunilor art 377 pr. penală;

ORDONĂM

Ca acuzaţii Horia Löbel, evreu, de 39 de ani, de profesie medic căpitan activ, fost cu domiciliul în oraşul Bazargic strada Regele Carol No. 23, actualmente dispărut şi Haim Kohen, evreu de 32 ani, de profesie avocat, fost cu domiciliul tot în Bazargic str. Neogoe Basarab No. 38, actualmente dispărut, să se prezinte în termen de 10 zile, înaltea acestei Curţi de Apel spre a se pune în stare de arest şi pentru a fi judecaţi asupra susznelor acuzaţiuni, sub sancţiunea de a fi declaraţi contumace şi judecaţi în lipsă.

Această ordonanţă se va afişa la uşa acestei instanţe şi se va publica în ziarul „Dobrogea Jună” din localitate.

Data în Cabinetul nostru astăzi 1 Februarie 1943.

Preşedinte, indescifrabil

Prim grefier P. Mihailescu

Dosar nr. 774/1942

Pierzând Buletinul popula- ţei eliberat de biroul Constanţa No. 6094/1940, cu numele Kvitra Gh. Elena, strada Calărăi 37, îl declar nul. 84

Academia femeină din Orvieto

continuare din pag. 3-5

teoria exercițiilor, dar și să le execute ca model. Maternile sunt împărțite în 4 grupe: prima e în întregime tehnico-sportivă; a doua cuprinde muzica, dansul; a treia, pedagogia, metodologia, istoria educației fizice, legislația taxistă, limbile străine; a patra, studiul anatomiei umane, fiziologiei, antropometrie, igiena generală.

Academia are dublul scop de a face din fiecare elevă o perfectă maestră de exerciții fizice și în același timp o destoinică directoare a unei școli de economie casnică. Apoi, elevele sunt pregătite pentru a putea vorbi în public, în fine sunt deprinse să înțelegă marea via în sufletele fine, flacăra marilor sentimente, menită să lumineze întreaga viață și să fie transmisă nouilor generații.

Piața unde e așezată Academia, cred că e una din cele mai vechi ale orașului. Aci a fost odinioară o mănăstire care a adăpostit cândva pe San Tomaso d'Arquino. Cu timpul, biserica de o armonioasă arhitectură și bogată în opere de artă, printre care monumentul Cardinalului Guglielmo di Braye, de Arnolfo di Cambio, a decăzut, s'a ruinat. A rămas ioiuși ceva din vechea arhitectură, dând impresia celor ce intră în Academică, că pătrund într'un locaș de călugări. Dar, de abea trecut pragul, îți dai imediat seama de modernismul și veselia mediului finesc. Un zid lung ascunde privitorilor curioase, clădira, care, construită în 1932, a fost mereu mărită, înzestrată cu terenuri de tenis, o piscină pentru exerciții și cursuri de înot, o terasă largă pentru băi de soare. Atături e un teren unde se pregătesc exercițiile de ansamblu atât cu entuziasm aplaudate de public, cu ocazia serbarilor finetetului ce au loc în fiecare an la Roma în prezența Duceului Mussolini.

O disciplină sănătoasă și primitivă de bună voce, nu înțunecă întru nimic liniștea veselie a Academicistelor. Camere luminoase și bine aerisite. Profundă domnește un spirit de sănătate fizică și morală. Programul e împărțit în ore de studiu, exerciții fizice și sportive, lucru de mână, dans, muzică teatru, alternat cu ore de supraveghere la bucătărie sau cu servitiul mesei, plimbări cu bicicleta, excursii... Lipsesc timpul necesar pentru a se plătisi, pentru a face visurile realizabile, pentru lăcuțul unghiilor, smulsul sprâncencilor sau vopsitul părului...

Un mediu ce nu e lipsit de grația femeină și de senina veselie, la ora ceaiului, când se'ntrunesc cu toate, Directoare, profesoare și studențe, în salonul cel mare al Institutului, într'o atmosferă de perfectă camaraderie...

O școală de educație fizică, dar și o școală a finetetei suferinței, fără de care cea a corpului nu are nici o valoare. Au trecut 11 ani de când a fost înființată Academia. Multe dintre fostele studente sunt astăzi profesoare. Au știut însă ca să-și păstreze liniștea veselie a anilor de studenție, căci Academia din Orvieto face parte dintre acele instituții veșnic aducătoare de un suflu de finetete!

ZINA TARASOV

Prelungirea termenului pentru depunerea declarațiilor de impunere pentru impozitele directe

Având în vedere că, din cauza împrejurărilor excepționale actuale, mulți contribuabili nu au putut depune în cursul lunii Ianuarie a anului în curs, declarațiile pentru impunerile anuale pe exercițiul 1943/1944, împreună cu tot materialul documentar necesar așezării impunerilor respective, ministerul finanțelor a hotărât ca termenul respectiv să fie prelungit până la 28 Febr. 1943.

Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

Înștiințare

D-l Dumitru N. Buzatu domiciliat în Constanța, agent la Chestura Poliției Constanța, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patrimonial de Buzatu în acela de Riteșcanu, spre a se numi Dumitru N. Piteșteanu.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința acelora cari ar voi să facă o pozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

SPECTACOLE

Filmele săptămânii

CINEMA „VICTORIA” *Prima doamnă care trece* cu Alida Valli; „CAPITOL” *Cina pierde câștigă* cu Vivi Gioi; „DACIA” *G. P. U.*; „LIGA CULTURALĂ IAKKO (scutul circului)” cu Norbert Rohringer și *Trupa de reviste Petru Mihăilescu*; MAJESTIC „LUIZA”, cu ALIDA VALLI.

Pierzând Buletinul populației Constanța No. 4793, pe numele Baron Vartian Vart Badig, strada Mercor 15 îl declar nul. 83

Pierzând Buletinul populației Constanța No. 4793, pe numele Baron Vartian Ghivont Ercant, str. Mercor 15 îl declar nul. 83

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Reșala Leiser și Fraimovici, strada I. G. Duca 33, îl declar nul. 86

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța No. 3113.942, pe numele Dr. Aldea I. Ioan, str. Scarlat Vărnăv 43, îl declar nul. 81

NOUL PLAN 100 MILICANE MAI MULT

Totalul Câștigurilor

356.570.000

În cel mai fericit caz

30.000.000

1 PREMIU DE 20.000.000

1 CÂȘTIG DE 10.000.000

1 CÂȘTIG DE 5.000.000

1 CÂȘTIG DE 2.000.000

5 CÂȘTIGURI DE 2.000.000

4 PREMII DE 2.000.000

Viața s'a scumplit . . . dar câștigurile la
Loterie s'au mărit . . . cu 100 de milioane
SĂ JUCĂM CU TOTII

LA

LOTERIA DE STAT PE CLASE

TRAGEREA CLASEI 4-a LA 28 FEBRUARIE 1943

COLTUL

CĂMINURILOR CULTURALE

Fundația Culturală Regală

„REGELE MIHAI I”

Căminul Cultural Județean Constanța

Știri și comunicate

1) Se amintește din nou Căminelor Culturale din Județul Constanța că, în conformitate cu Regulamentul Fundației, adunările generale, cu întocmirea și aprobarea actelor de închiderea anului expirat la 31 Decembrie trecut, se țin în luna Ianuarie. Până la sfârșitul lui Februarie aceste acte trebuie să fie aprobate de Fundație. Rurăm pe toți Coșducătorii Căminelor să procedeze la convocarea acestor Adunări, trimițându-ne actele la timp, ca să se poată dobândi aprobarea până la data arătată mai sus.

2) Căminele Culturale care au primit adresa No. 3324 | 1942, a Inspectoratului Silvic, (consta în însoțită de instrucțiunile necesare înștiințării unor pepinieri proprii de pușci de sălcămi, sunt rugate a se conforma acelor instrucțiuni.

Aducem și de data aceasta vîile noastre mulțumiri, D-lui Inginer Inspector General Silvic Al Chirășescu membru în Statul Căminului nostru, pentru bunăvoința și interesul pe care l poartă căminelor și ridicării satelor noastre.

3) Căminele culturale din Județ au obligația de a repartiza în bugetele lor, o cotizație anuală pentru Căminul Cultural Județean. Această cotizație este proporțională cu veniturile anuale ale Căminelor. Aducem aminte de acest lucru, tuturor Căminelor și le rugăm a ne trimite cotizația, înainte de încheierea actelor coștării, de an, adică de Adunarea Generală arătată la punctul 1, al publicației de față.

4) Cu începerea noului an 1943 conducerea Căminului Județean, este decisă să procedeze cu toată seriozitatea, la implementarea dispozițiilor date de Fundație în ceea ce privește dizolvarea și staturilor căminelor care n'au depus nici o activitate în anul expirat. Stătuim deci pe toți conducătorii de cămine, din această categorie, a nu se da acest prilej și a începe neîntârziat munca de ridicarea satelor, în baza căreia lințeză căminele.

INFORMAȚIUN

D-l ajutor de primar D. Voicu pierzând din nou în concentrare, atribuțiunile d-sale în legătură cu aprovizionarea „a pâine a oștărită” sau trecut asupra d-lui T. Dălgăanu secretarul general, al municipiului, iar atribuțiunile în legătură cu aprovizionarea cu carne au trecut asupra d-lui arhitect Căpșuneanu, ajutor de primar, care va fi și președinte al comisiunii pentru fixarea prețurilor.

Primăria Municipiului Constanța a stabilit în unire cu Inspectoratul Colonizărilor, ca pe teritoriul municipiului să se facă prin recolonizare, zece ferme model cari vor fi înzestrate cu câte 20, 15 și 10 ha. teren de cultură, primind și inventarul necesar.

S'a prelungit până 1 Aprilie a. c., termenul în care urmează să fie lichidat comer-

țul ambulant. Până la această dată, toate gheretele și vânzătorii pe străzi sunt îngăduiți să funcționeze în condițiunile legale.

Pentru aprovizionarea cu caiele și colți de ghiță, agricultorii urmează să se adreseze Sindicatelor agricole locale, sau unde acestea nu sunt, direct Uniunii Centrale a Sindicatelor Agricole, care va face comenzi necesare la fabricile însărcinate să procure acest material.

Luni 8 Februarie, s'a deschis la Prefectura județului expoziția „Spontea producției agricole”, organizată de Ministerul Agriculturii.

Expoziția va fi deschisă toată săptămâna.

Parinții, soțiile sau rudele bravilor noștri dobrogeni căzuți pe fronturile de luptă, sunt rugați a ne trimite datele biografice necesare precum și orice alte amănunte, spre a putea face cuvenitele dări de seamă în ziar.

Aceia cari doresc ca aceste articole să fie ilustrate cu chipurile eroilor, vor însoți scrisorile lor și de fotografiile respective. În cazul acesta vor avea de plătit NUMAI costul clișeului, pe care la rându-ne, îl confecționăm la București.

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Costea Alexandru, strada Lucațarului 29, îl declar nul.

Pierzând Buletinul populației Constanța numele Vasilica Mihăilescu, str. Mircea 109, îl declar nul. 88